

den Oplysning, der fremkom fra det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds, og som var ny for mig, at nemlig ogsaa den store Havn ved Eimuiden i Holland sandede til. Der er derimod en Udvej til at fremme Havfiskeriet, som jeg tidligere et Sted har omtalt, og som jeg skal tillade mig at nævne her, idet den muligvis kunde tjene til at løse Spørgsmaalet. Det er, at vi ganske naturlig bør gaa den Vej, som Englænderne ere gaaede, og som nu ogsaa Franskmændene, Hollænderne og Tyskerne gaa. Englænderne ere vort nærmeste Forbillede. De fiske, som bekendt, ogsaa i vore nærmeste Farvande, og deres Vaade eller Stibe paa 80—100 Tons ligge ude og holde Søen baade Sommer og Vinter. Selv om de ikke alle gøre det om Vinteren, er det dog ikke ganske faa, der gøre det, og i alt Fald ere de dygtige nok til at kunne det, selv om man har hørt om Ulykker enkelte Gange ved Vintertid. Disse Fartøjer paa 100 Tons ligge i Nordsøen paa alle Steder, fiske i Flaader og fiske, som bekendt, for uhyre Summer. Deres System er følgende: De blive liggende paa deres faste Pladser, spille ikke, som vore Fiskere, Tiden med at gaa ind til Kjøbenhavn, Frederikshavn eller norske Havne, naar de have fuld Vast. De kunne blive ved at fiske, idet større Fiskeridampere, der løbe en betydelig Fart, de saakaldte „clarøers“, søge Fiskeriflaaderne, hvor de ligge, optage deres Fangst og bringe den med 12—13 Knobs Fart, altsaa meget hurtigt, over til England. De engelske Flaader ligge som oftest, kan jeg sige,ovre ved jydste Kysten eller der i Nærheden eller gaa, naar de ikke ere der, midtsommers paa Doggersbanken, altsaa midt i Nordsøen. De søge aldrig Havn og sende Fiskten, naar den er frisk, hver evige Dag viftnot, med Damperne til England. Naar disse Fiskere saaledes kunne holde Søen og ikke behøve at forlade deres Plads, spille de ingen Tid, og dette Fiskeri maa derfor absolut være mere indbringende end vort. Jeg kan ikke se andet, end at dette System maa ved Støtte fra Statens Side eller fra privat Side i Form af Aktieselskaber eller lignende kunne formes her paa samme Vis. Jeg ser ikke nogen Grund til, at vi ikke skulde kunne benytte dette System, naar de engelske Fiskere, som maa sejle hele Nordsøen over for at komme til Havn, kunne det, eller at vi skulde være daarligere stillede end de, idet vi have nærmere til vore Havne og kunne sejle rundt til Frederikshavn. Det er i alle Tilfælde en betydelig kortere Vej. Dette System er i de sidste Aar blevet optaget af Tyskerne, som ligeledes have anskaffet sig Dampere, den ene efter den anden, og disse

Dampere kunne, naar der ikke er Fisk, selv trawle med Damp, hvilket giver et betydeligt Udbytte. Naar Fiskerne have fuld Fangst, holde de op med at trawle, gaa op til Damperne og sælge deres Fangst. Det er den rationelle Maade at løse dette Spørgsmaal paa. Der spildes ingen Tid, og Fiskerne, der ligge ude, gaa ikke glip af noget ved den stadige Sejlen frem og tilbage mellem Havnene. Hvis et saadant System, som jo foran sig har mange Aars Erfaring fra andre Lande, kunde hjælpes frem herhjemme, er det i alt Fald foreløbig min Tro, at det er den retteste Vej at gaa, idet man ikke derved risikerer for meget, i alt Fald ikke risikerer de ganske overordentlige Befostringer ved Havneanlæg. I det mindste skulde man ikke risikere dette, inden man har gjort nogle Erfaringer, hvad vi ikke have gjort til Dato, om, hvad der kan præstere ovre i de meget vanskelige Forhold, som det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds paa en overordentlig korrekt og fyldestgørende Maade skildrede. Det var mig paa sin Vis en Glæde at høre det, da det ganske stemmer med de Erfaringer, jeg selv har gjort der ovre fra. Med Ønske om, at ogsaa den her fremsatte Tanke maa komme med ind i de Forhandlinger, som senere ville blive førte, og med Ønsket om, at der maa kunne gøres det bedst mulige for Fiskeriet, der burde være en uhyre Velstandstilbe for vort Land, skal jeg slutte disse Bemærkninger.

Bluhme: Jeg haaber ikke, jeg skal trætte det høje Ting ret længe, men der er fra det ærede Medlem for Listed Amts 2den Valgkreds (Trolle) og det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) fremkommet et Par Udtalelser, indeholdende en til Dels knusende Kritik over, hvad der hidtil er gjort fra Lovgivningsmagtens og Regeringens Side med Hensyn til Besklysten, og det gør, at jeg maa sige et Par Ord. Det er af Interesse at se, hvor livligt man nu i denne Samling vil tage sig af Forholdene ovre paa Besklysten. Naar det ærede Medlem fra Listed Amts 2den Valgkreds, der væsentlig er Budbringer fra den store Fiskeri- eller rettere Kjøbstadsforsamling i Listed, om, hvad man ønskede gjort paa Kysten af Sjælland, mener, at det særlig var derfra, at Impulsen nu skulde udgaa til fremtidige Foranstaltninger, tager han fejl. Regeringen og Rigsdagen have længe interesseret sig for disse Spørgsmaal, og særlig fik Interessen stor Styrke, efter at Ulykken i 1893 var passeret. Man blev enig om, at der skulde gøres noget, og har ogsaa bestræbt sig derfor. Hvor vidt